

Nuuk 20. januar 2015

FM 2015/38

I henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at kontakte kommunerne med henblik på at vurdere antallet af, og sags- og arbejdsbyrden for, sagsbehandlere, der arbejder med socialt udsatte børn og unge, og om der afsættes tilstrækkeligt med ressourcer til området, samt om det vil være muligt og hensigtsmæssigt at fastsætte vejledende sagstal for sagsbehandlere. Resultaterne af Naalakkersuisuts undersøgelse og vurdering skal omdeles i form af en redegørelse til Inatsisartut senest den 1. april 2016.

(Medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqatigiit)

Baggrund

Inatsisartut har ansvaret for lovgivning, mens kommunerne på social området har ansvaret for implementering og forvaltning af lovgivningen. De seneste års erfaringer har vist, at et stigende antal børn og unge har brug for en særlig indsats fra de sociale myndigheder.

Mange børn og unge anbringes udenfor hjemmet uden andre hjælpeforanstaltninger og tilsynet fra kommunal side og fra Selvstyrets side er til tider mangelfuldt. Det går udover de børn, der har behov for en særlig indsats.

Under valgkampen i efter 2014 var der bred enighed om at der er behov for at skabe nogle bedre rammer for det sociale arbejde, så den tidlige indsats opprioriteres. Med mellemrum høres om sager, hvor der er underrettet om bekymrende forhold, som børn og unge lever under, uden at der er taget handling.

Redegørelsen tænkes anvendt med henblik på at kunne fastsætte vejledende sagstal i samarbejde mellem relevante parter, herunder kommunerne og relevante fagforeninger, herunder socialrådgiverforeningen NISIIP, som har kæmpet for at der blev fastsat vejledende sagstal de seneste år. Inden sådanne vejledende sagstal implementeres er det imidlertid nødvendigt med større viden på området.

I den forbindelse må man særligt bemærke, at alle sager ikke er ens, og at vi ikke fra Inatsisartuts side uden videre kan sætte rammer for de kommunalt ansattes arbejde uden at komme i konflikt med ånden i det kommunale selvstyre.

Vejledende sagstal vil have den positive effekt at der kan ske en tættere opfølgning med børn og deres familier, der hvor der er bekymringer samt at man kan sikre en tættere opfølgning og tilsyn med børn, der er anbragt udenfor hjemmet. Det vil have den positive sideeffekt, at man lettere vil kunne fastholde sagsbehandlere, da man skaber mere strukturerede og rimelige rammer for arbejdet. Det vil komme udsatte børn direkte

til gavn, at der sker en øget kvalitet i sagsbehandlingen og at de har den samme sagsbehandler igennem længere tid, hvilket ikke er tilfældet i dag for rigtig mange børn.

Fastsættelse af vejledende sagstal bør til sin tid ske ud fra en børnefaglig vurdering.

De økonomiske og administrative følger for det offentlige:

Forslaget vil kræve en udredning af antallet af sager pr. sagsbehandler på socialområdet i kommunerne samt de arbejdsbyrder, som sagsbehandlerne har, hvilket vil give et billede af hvad behovet er.

Kontakt og dialog med kommunerne samt udarbejdelse af en redegørelse vil kræve anvendelse af administrative ressourcer i regi af Departementet for Familie og Sundhed. Det skønnes umiddelbart, at dette arbejde samlet vil 1/1 årsværk af 500.000 kr.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget vil ikke have nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne. Forslaget vil dog udgøre et grundlag for en kommende overordnet positiv forbedret kvalitet i den børnesociale sagsbehandling i kommunerne.